

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Рекла́мні і Адміністра́ція
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

PIK LXXXIII. Ч. 207. ДЖЕРСІ СІТІ І НЬО ЙОРК, ЧЕТВЕР, 28-го ЖОВТНЯ 1976 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, OCTOBER 28, 1976 No. 207. VOL. LXXXIII

УКРАЇНЦІ ПІДТРИМУЮТЬ КАНДИДАТУРУ СЕНАТОРА РОБЕРТА ТЕФТА

Клівленд, Огайо. — Місцевий Відділ УККА повідомляє, що в щорічних виборах підтримує кандидатуру республіканського сенатора Роберта О. Тефта, який був вперше обраний до Сенату в 1970-му році. Повідомляючи про це рішення, голова Відділу д-р Богдан Футей згадав про минулі старання сен. Тефта в користь української громади в ЗСА та його виступи в обороні українських політичних в'язнів в Радянському Союзі. «Америка і визвольні змагання українського та інших поневолених народів потребують таких відданих справам волонтерів, як сенатор Роберт Тефт» — заявив д-р Богдан Футей, закликаючи всіх виборців Огайо віддати свої голоси на цього видатного державного мужа і законодавця.

Сен. Роберт Тефт, мол.

В серпні 1974-го року сен. Тефт був одним з перших членів Конгресу ЗСА, які заклали президенту Форду інтервеніювати в справі Валентина Мороза. Сенатор Тефт заявив тоді в Сенаті, що хоча підтримує старання уряду поліпшити відносини із СРСР, але не можна мовчати, коли советські власті порушують підставні людські права. Він тоді зголосив резолюцію, яка засуджує порушення людських прав в СРСР і таврує ув'язнення Валентина Мороза та вимагає від Уряду ЗСА «вивести

Кандидатура Бориса Антоновича в Чикаго має загальну підтримку

Чикаго (Г. М.). — «Дзвіник Чикагоскі» у виданні з вівторка, 19-го жовтня, вперше в своїй історії офіційно підтримує неопозначеного кандидата, молодого українського адвоката Бориса Антоновича, на стейт-ово-го репрезентанта в Ілліной 19-го конгресового округу, в якому знаходиться серце української громади в Чикаго. «Дзвіник Чикагоскі» згадав, що Б. Антонович, «здібний, з високою освітою, напевно буде дбати про потреби ділянки». Цей впливовий польський шоденник рівнож підкреслює, що Б. Антонович був би одиноким репрезентантом слов'янського походження в стейтській легісла-турі.

Адв. Борис Антонович

Всі три провідні місцеві американські щоденники у виданні з 14-го і 15-го жовтня, рівнож підтримали кандидатуру Б. Антоновича. «Чикаго Дейлі Ньюз» написав: «Його кампанія побудована на людях, а не на партійності. Виборці 19-го округу повинні віддати потрібний голос на Антоновича і вибрати дійсно відповідного законодавця, який дбає про їхні потреби». «Чикаго Сан-Таймс» писав: «З п'яти кандидатів ми підтримуємо Антоновича, громадського адвоката, який руководив власною думкою і увагою до потреб людей, не партій». Ще в січні цього року місцевий відділ УККА всією підтримкою держав кандидатуру Б. Анто-

СОВЕТСЬКІ НАРОДОВБИВЦІ ПРОДОВЖУЮТЬ ПОГРОМ УКРАЇНСТВА

Гельсінкі (УІС «Смолоскип»). — Сюди дісталася вістка, що советські власті в Україні продовжують генеральний погром всього українського — нищать кладовища (стрілецькі могили в Тернополі, на Янівському і Личаківському цвинтарях у Львові) могили відомих українських діячів (ген. М. Тарнавського у Львові, професора Володимира Антоновича у Києві, під загрозою знищення могила проф. М. Грушевського), історичні хрести, церкви, літературні твори історично-тема-тичного, щоб цим способом знищити українську національну ідентичність.

У часі цього погрому у львівському журналі «Жовтень» за липень і серпень 1976 року появилася небуденна повість молодого українського письменника з Івано-Франківщини Степана Пуцика — «Перо Золотого Птаха». Зразу після появи серпневого числа цього журналу весь наклад був знищений, а липневе число з першою частиною повісті було зняте з бібліотек і книгарень.

Повість «Перо Золотого Птаха» має разом 104 журнальні сторінки і присвячена українській народній творчості, українським традиціям та звичаям, що молодий письменник збирав протягом кількох років на Гуцульщині.

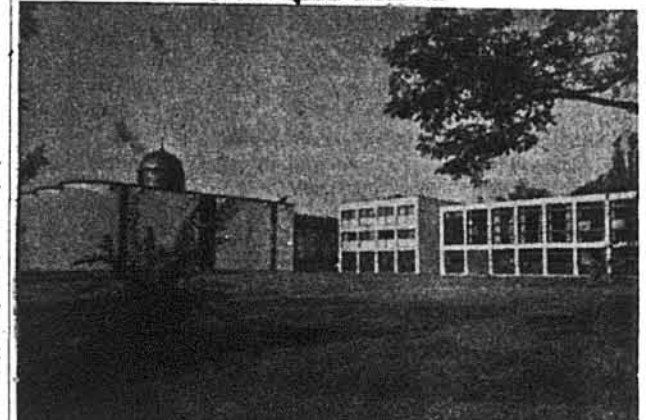
Мандруючи по селах та відвідуючи місця героїчного минулого Гуцульського краю, Степан Пуцик списував те, що залишилося в народній пам'яті, що запам'ятали і розказували старші віком люди — пісні, які спі-

Отець В. Романок звертається до Ієрархів Українських Церков та Президента і Конгресу ЗСА

Нью-Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — Український священик, о. Василь Романок, що перебуває в Мордовських концтаборах СС-СР, засуджений на десять років позбавлення волі та п'ять років заслання, звернувся до Ієрархів Української Православної та Католицької Церков у справі порушення урядом СССР зобов'язань, що їх той уряд прийняв на себе на Конференції в Гельсінках, та про невинні умови в концетраційних таборах СССР. Рівночасно, в іншому листі о. Романок прохав Президента і Конгрес ЗСА признати йому американське громадянство, інформуючи їх, що не вважає себе більше громадянином СССР.

Текст обох звернень о. Романюка, що поширюються в СССР у самвидаді і звідси дістає за кордон, подасмо в цілому. Високопреосвященнішим Ієрархам Української Католицької Церкви і Православних Церков, а також Керівникам Української Батистської Церкви, Всім віруючим українцям

В МІОНХЕНІ ВІДБУЛОСЯ ВЕЛИКЕ ТОРЖЕСТВО ПОСВЯЧЕННЯ КАТЕДРАЛЬНОГО ХРАМУ УКЦЕРКВИ

Новозбудований і посвячений Український Катедральний Собор і Душпастирський Осередок в Мюнхені.

Мюнхен, Німеччина. — В неділю, 17-го жовтня, в цій баварській столиці відбулося велике торжество посвячення новозбудованого катедрального собору та душпастирського осередку Української Помісної Католицької Церкви. Передаємо опис цього торжества авторства В. Левицького, надрукованого в тижневику «Шлях Перемоги» з 24-го жовтня 1976:

УРОЧИСТЕ ПОСВЯЧЕННЯ СОБОРУ В МІОНХЕНІ

Свято Покрови в цьому році було для мюнхенської української спільноти особливо урочистим: Українська Католицька Церква завершила будову катедрального собору, що стоїть під опікою Покрови Пресвятої Богородиці і св. апостола Андрія Первозваного. В неділю 17 жовтня відбулося його урочисте посвячення при участі численних вірних з Мюн-

В Москві заарештовано понад 30 жидівських дисидентів

Москва. — Кореспондент «Нью Йорк Таймсу», Дейвід К. Шпіглер, інформує, що советські поліційні власті арештували в поведілок, 25-го жовтня ц. року, понад 30 жидівських дисидентів, переважно тих, які в останніх п'ятих днях влаштували сидіти демонстрації в будинку Президії Верховної Ради СС-СР, домагаючись задоволення на письмі, що буде позитивно полагодувати їхні прохання про виїзд із СРСР. Згідно з інформаціями, що їх зацікавили кореспонденти одержали від рідних і знайомих, міліція і цивільні агенти КГБ заарештували багатьох жидів, як вони виходили з помешкання, інших біля будинку Верховної Ради, де вони почали

Щадниця «Певність» в Чикаго вишикнувала 16.200 доларів на народні цілі

Блаженніший Патріарх Йосиф в асисті Владики Ярослава, священиків, Дирекції і працівників щадниці «Певність» благословить добувані її приміщення.

Чикаго. — У зв'язку з закінченням будови нової частини приміщення щадниці «Певність» і благословення її Патріархом Йосифом в суботу, 2-го жовтня, Щадниця виділила із своїх прибутків загальну суму 16,200 доларів на народні цілі з такими призначеннями: на Патріарший фонд — 1,000 дол.; на Дієцезанський фонд епархії св. о. Миколая — 1,000 дол.; на центрально-УККА — 1,000 дол.; на Наукове Товариство ім. Шевченка — 1,000 дол.; на Українську Вільну Академію Наук — 1,000 дол.; на Український Вільний Університет — 1,000 дол.; на Український Католицький Університет, Філію в Чикаго — 500 дол.; на Фонд Катедр Українознавства — 500 дол.; на цілоденну школу при катедрі св. о. Миколая — 1,000 дол.; на Шкільну Раду при Відділі УККА в Чикаго — 500 дол.; на українські церкви всіх віросповідань в Чикаго — 2,500 дол.; на видавництва, вклю-

Крайовий З'їзд ТУСМ в кінці цього тижня в Нью-Йорку

Нью-Йорк. — В дні 30 і 31-го жовтня ц. р. тут в приміщеннях Рузвельт Гавз при Гантер коледжі (49 Схід 65-та вулиця) відбудеться IX З'їзд Крайової Управи Товариства Української Студентської Молоді ім. Міхновського. Програма З'їзду включас пленарні сесії, звіти уступаючих керівних органів, вибір комісії, пам'яті, дискусії тощо. У павелі, який відбудеться від год. 3 до 4:15 по полудні, візьмуть участь Марія Куляницька — «Ролі української жіночки у визвольному ру-

Форд прийняв групу мадярів у 20-річчя мадярського повстання

Вашіґтон. — Ройтер інформує, що президент Джералд Форд прийняв в Білому Домі групу американців мадярського походження, у 20-річчя мадярської революції. Привітавши групу, яка складалася із 12-х осіб, президент Форд заявив: «Я придилюю до вас у бажанні волі». Президент Форд, як відомо, своїм висловом у дискусії з Джиммі Картером, що немає советської домінації у Східній Європі, викликав бур обурення серед етнічних груп. Але він був також пер-

ПРЕДСТАВНИКИ ЕТНІЧНОЇ ПРЕСИ ПІД ЧАС ЗУСТРІЧІ З ПРЕЗ. ФОРДОМ

Президент Джералд Форд, в рамках зустрічей в Білому Домі з представниками етнічних груп, відбув конференцію з шістьма працівниками журналістики етнічної преси в четвер, 14-го жовтня, у своєму Овальному бюрі. В конференції, що її зааранжував д-р Мейсон Куропас, спеціальний асистент Президента для етнічних справ, в співпраці з Вілліамом Баруді, спеціальним асистентом Президента для публічних зв'язків, взяли участь представники Італійської, польської, німецької, китайської, литовської і української преси. Видавництва «Свобода» репрезентував Зекон Сніжик, редактор англомовного «Українського Тижденя» (на фото вгорі, третій зліва). В 35-хвилинній зустрічі з президентом Фордом порушено ряд питань внутрішньої політики, згідно із заздалегідь умовленим форматом конференції, — як про це вже інформовано в «Свободі» з 19-го жовтня.

СВОВОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1898

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСОЮзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляються на "Svoboda".

Статті, дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає своїх членів, не поширювати матеріали, надіслані до редакції, на сторонніх осіб. Матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразив застеріг, додучи за адресованою кошту за відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Немає різниці

Недавно широкого розголосу набрала заява колишнього губернатора і амбасадора Аверелла Гаррімана, який на телевізійній програмі "Тудей" сказав, що під час недавньої розмови з Леонідом Брежнєвим в Москві він запевняв совєтського ватажка, що Америка не планує "приєднуватися до українського визвольного руху" та що до категорії "передвиборчої риторики" треба зарахувати зустріч президента Джералда Форда з Патріхом Носіфом.

Самозрозуміло, що ця заява Гаррімана викликала гостру реакцію серед української громади і на руки президента Форда та його демократичного суперника Картера вислали багато листів і телеграм, в яких громадяни українського походження закликали обох кандидатів, щоб вияснили своє ставлення щодо тієї заяви Гаррімана. Наскільки нам відомо, президент Форд ще досі не оприлюднив своєї реакції на заяву Гаррімана, а Джімі Картер сказав у приватній розмові з адвокатом Віктором Боровським, що Гарріман не їздив до Москви в його імені і не є його речником.

Обурення українців на заяву Гаррімана цілком зрозуміле, хоча ця заява не могла бути великою несподіванкою. Це потверджує також "Нью Йорк Таймс" з віткірка, 26-го жовтня, пишучи у статті: "Східна Європа стала об'єктом виборчої кампанії" одверто, що в минулому і сьогоднішній Східній Європі під час виборів "роз'язується" в такий спосіб: "Коли розпочинаються президентські виборчі кампанії і коли кандидати виголошують промови про визволення народів Східної Європи, то американські дипломати часто неофіційно інформують росіян, щоб ігнорували ці заяви".

Отже, заява Гаррімана, що він поінформував Брежнєва про різницю між "передвиборчою риторикою" та справжніми політичними програмами кандидатів — це давно стосовний спосіб ведення законної політики ЗСА, зокрема під час виборчих кампаній. Автор статті в "Нью Йорк Таймс", Лезлі Гелб пише, що хоча від кінця Другої світової війни кожний уряд ЗСА хотів би об'єднати долю народів Східної Європи і бажав би, щоб ці країни стали більш частинною Європи, замість частинною совєтської сфери впливу, то все одно політика Вашингтону фактично виглядала так: американський уряд ніколи серйозно не протиставляв совєтській контролі над тією частиною світу, але також ніколи не признавав, що веде таку політику. Політичні дії ЗСА вважали, що якщо Америка дійсно протиставляла б совєтським впливам у Східній Європі, то Совєтський Союз міг би тоді квестіонувати впливи ЗСА в Південній Америці, а така ситуація могла б довести до поважної конфронтації, а може навіть і війни. Тому кандидати на пост президента завжди говорять про майбутню волю і незалежність східноєвропейських народів, але в той самий час американські дипломати інформують Кремль, що це тільки "передвиборча риторика". Аверелл Гарріман у своїй заяві тільки "виговорився" і одверто з'ясував вже давно ведену політику ЗСА відносно совєтської домінації над Східною Європою.

Президент Форд, його попередник Річард Ніксон і державний секретар Генрі Кіссінджер своєю політикою детанту, підписанням Гельсінської Декларації і т. зв. "доктрини Соненфельда" ясно і недвозначно визнали панування Москви над народами Східної Європи, що у "виборчій риторикі" назвали "помилюю".

Демократичний кандидат Джімі Картер з цієї "помилю" дещо скористав, але в черговій, третій дебаті з президентом Фордом майже дослівно повторив ту саму "помилю", заявивши, "містові і світові", що він, будучи обраним на президента, пальцем не рушив би, якби Совєтський Союз заатакував і окупував Югославію після смерті Маршала Тіта.

Доводиться тільки повторити те, що на цьому місці вже було сказано: якщо можна говорити про помилю без лапос, то вона безсумнівно існує, тільки не в заявах кандидатів на президента, але в американській закордонній політиці взагалі, а в політиці відносно Совєтського Союзу зокрема, і без уваги на те, хто урядуватиме в Білому Домі чергових чотирьох років — республіканець Джералд Форд, чи демократ Джімі Картер. В цьому відношенні, себто коли мова про американську політику відносно Совєтського Союзу, американський нарід, включно з українцями та іншими етнічними групами, не має вибору, бо в цьому міг політичними платформами республіканського і демократичного кандидатів немає основної різниці.

Брежнєв хвалиться жнивими, критикує виборчу кампанію в ЗСА

Москва. — Генеральний секретар ЦК КПСС Леонід Брежнєв похвалився в понеділок, 25-го жовтня ц.р., цюгорічними жнивими, кажучи, що збір зерна досяг, або і перевищить рекорд 222,5 мільйонів тонн. Виступаючи на закритій сесії Центрального Комітету КПСС, Брежнєв заявив, що 216 мільйонів тонн вже зібрано, але зерно все ще наливає. "Ми або досягнемо цифри з 1973 р., або й перевищимо". Відмітив Брежнєв — це є наша велика перемога. Рівночасно совєтський верховод обіцяв підтримувати мирну політику співпраці з Заходом, відмічуючи, що "якщо політика детанту була послаблена, то не з нашої вини", а частину вини за

ПОЛІТИЧНІ ВБИВСТВА

Мюнхен (П. Ф.) — Ніколи в історії народів не було поширені політичні вбивства так, як в нашій "освіченій добі", котра знає закони розщеплення атомів і посилає людей на місяць. Людська порода, що має незаслужену назву "гомосапієнс" (мудра людина), протягом довгих віків не навчилася вирішувати своїх спорів мирним шляхом, через дискусію. Через те — війни між народами і кризові конфлікти між громадами того самого народу. Може це наслідок "первородного гріха", смерті Адамового сина Авеля від руки його брата — Каїна?

Саме цими днями прийшли звістки з комуністичного Китаю про криваву чистку в північній партії. В однопартійній системі немає визнання всієї правила — закону про перехід влади, коли умирає ватажок: голова партії, генеральний секретар, чи як він інакше зветься. Тому в спори за владу доходить між особами й групами "монологічної" партії до кривавих конфліктів. Так діяло в СССР після смерті Леніна 1924 р. Криваві чистки були потрібні Сталіну на те, щоб знищити суперників і створити собі авторитет. Цим шляхом пішов Хрущов до смерті Сталіна 1953 р. Його група зликувала небезпечного суперника Берію та інших.

В режими тоталітарних трудно знайти межі між "програмами" й персональними інтересами суперницьких груп. Відомо, що Сталін наладав на Троцького, котрий виробив план прискореного "переходу до соціалізму"; але після висилки Троцького з СССР Сталін здійснив той план, як "генеральну лінію". Також неясно, яка "лінія" розділяла тепер китаянських комуністів, що ведуть боротьбу за спадщину по предідику Мао.

В старовину політичні вбивства ставалися на ґрунті партійному, національному, релігійному і т. д. Згадаймо і т. д. 3 г а д а й м о с м е р т ь Атенського тирана Гіппарха в Греції року 5143 з рук Гармодія та Аристогейтона; убивники не мирилися з насильницьким режимом, який створив був в Атеніх Пейсистерат, батько Гіппарха.

Довго в Атенській республіці за пошаною згадували цих (скажемо новим словом) "терористів".

У Римській історії відомі вбивства двох братів-реформаторів — Гракхів, Гая (121) і Тиберія (р. 133) перед нашою ерою. Оборонець консервативного устрою Римської республіки Луцій Сулла (138-78) учинив криваву розправу над своїми противниками. Він звелів скласти списки зазусидних на смерть і ці "проскріпті" були знищені. "Ч и с т к а" забезпечила Суллі владу, і він, зрікшись диктатури,

доживав віку спокійно.

Інша доля судилася переможцям в громадянській війні римському диктатору Юлієві Цезареві. В колах республіканських мали підозріння, що Цезар хотів створити в Римі устрій дідичної монархії, а тому змовники вирішили його убити. На чолі змови стояли Брут і Кассій. Цезаря закололи в сенаті, 15 березня 44 року перед нашою ерою. Слід згадати, що республіканці за Великої Французької Революції 1789 р. віддавали особливу пошану пам'яті Брута і Кассія, як "монархоубивників". Убивства на ґрунті релігійному поширилися в Європі особливо в добі реформації і протиреформації від середини XVI віку. Протестанти, православні й католики вважали тільки свою віру й Церкву за спасення для людської душі. Тому членів не своєї Церкви вважали за ворогів, невірних "сретиків". Фанатичний католик Равальєк вбив французького короля Генріка ІУ у р. 1610, бо вважав короля за невинного католика.

Відомий церковний реформатор у Женеві Кальвін звелів спалити на огнищі єсання Серведа, що відійшов від католицтва, але не був згідний з церквою Кальвіна. Це сталося р. 1553. В нашій історії знаємо багато прикладів обоюдного релігійного фанатизму між католиками і православними.

Політичні вбивства відомі особливо в історії московського царства, названого в початку XVIII віку "Російською імперією". Німецька принцеса — царя Катерина II прийшла до влади в Петербурзі через зорганізоване за її згодою убийство її мужа Петра III в р. 1762. За чергою царя Павла І, — її сина задушили офіцери 1801 р. з відомо наслідника трону Олександра. Олександрового племінника — царя Олександра II убили члени революційної організації, що називалася "Партія Народної волі" 13 березня 1883 року.

В цій партії визначну роль грали люди українського роду: Микола Кибальчич, Конашевич Сагайдачний, Андрій Лізагов, Марія Ковалевська, Софія Перовська (з роду Розумовських), Попко і багато інших. Між ними були "свідомі українці" та "теж малороси".

Мих. Драгоманів уважав "організований терор" ("політичні вбивства") за непрактичний, бо знав, що поліція може всунути до такої організації агентів. Наприклад, царська охрана послала в "Бойову Організацію" російських соціал-революціонерів свого агента Е. Азефа, і він керував цією організацією аж до 1908 р. Йому поліція дозволила організувати замах на міністра і членів царської родини, і Азєф передавав своїх (Закінчення на стор. 4-й)

I. Світ

ПЕКИН, ОН І МОСКВА

(2)

У цій внутрішній боротьбі важливе усунення всіх тих, хто ставить перманентну революцію першим завданням і відкидає всі економічні і господарські справи, як другорядні. Це власне ці "лінії" називали "правих" і "лівої" і "революціоністами", щось подібного до кремлівських вождів. Усунення Тенга, отже, було останньою пробою між цими двома фракціями. Видно, що "прагматична" група виграла, спромоглася усунути вплив лівих течій, забути тимчасово теорії, а стати на шлях укріплення сучасного стану: відбудови господарства, вирішення практичних справ, як харчування, відбудови молодих кадрів, частини яких була знищена в хаосі революційних заходів лівих.

Виникла потреба збудувати навкруги Гуа Куо-фенга сильну групу лідерів, підперти її діяльність "ученням" Мао, і для цього кілька днів тому він оголосив заходи видрукувати повністю всі писання та науку свого вчителя Мао. Ось у цій дрібниці зустрілися заходи Гуа і пані Чанг Чін, яка твердить, що Мао говорив — "треба робити, як принцип було положено". Це гасло було діочим від 9-го вересня, дня смерті Мао. Хто знає, як воно дійсно було. Але трапилося, що думки Мао не можна "фальшувати".

Це незначна нагадує біблійну історію, як Ісаак благословляв свого сина Якова замість Езава. Він обіслав руки Якова і сказав, що "голос є Якова, але руки Езава". Так і тут, здається, що слова Мао, але вимовляються не так... (Бітлія, розділ 27, речення 22). Це була алегорія до взаємних між Мао та Чжоу Ен-лаєм. Цю алегорію тепер наводять, як вказівку на сучасні інтерпретації думок основоположника комуністичного Китаю.

Для світу та для Америки, однак, є справа другорядна; важливим є, як відноситься до всіх питань сучасного Китаю, як вести свою політику та якої сторони триматися? Вказівкою для майбутнього може служити виступ міністра закордонних справ в ОН Чіао Куан-гуа 4 ч. п. м., яка звернула на себе велику увагу своїм змістом та гостротою, зв'язаною з політикою Совєтського Союзу в мент, коли гадалися, що Москва зможе знайти певні злагоди з нами з Китаєм.

Такі надії розвіялися, бо міністер нап'ятував московських верховодів за їх політику недоволити наваро ди та перебрати на себе роль "хазяїна", якому всі повинні підпорядковуватися. Його найбільший удар по Москві був після виступу Громика, коли Чіао Куан-гуа сказав, що кремлівські верховоди є "найбільший шайра, соціал-імперіаліст у світі та є загрозою війни для народів". А потім на адресу постійного балачука Громика Чіао сказав: "Він говорить про розброєння, які нічого не варті у світі сучасних зброєнь його країни. Це все старі байки у новій обертці..."

У цій промові Чіао не згадував імені Мао, що інтерпретується в світі, як спробу нового пекінського лідерства показати своє власне "я". Можливо, що в промові в ОН і не було такої потреби, однак треба нагадати, що в інших заявах та публікаціях лідерства Китаю думки Мао завжди на першому плані.

Звертається також велику увагу, що головною точкою заяви китайського міністра закордонних справ була пересторога африканським та азійським країнам уникати співпраці з московськими соціал-імперіалістами. Він казав, що це забороняє утримуватися від критики Москви; твердив, що нема чого боятися, нема чого доставати від неї допомогу, коли вона дасть тільки тоді, коли країна, що дістає її, підпорядковується політиці Москви. Не треба боятися її, вона є ніщо, вона всередині гниє, влада одірвана від народу; вона переживає господарську кризу, з якої нема фактичного виходу; загострюється класові протиріччя та протиріччя серед різних національностей тієї країни.

В цій останній нотатці виступу Чіао яскраво звучить відомий рух дисидентів, це є рідкість в дипломатичних заявах комуністичних партій згадувати таку дражливу тему — рух незадоволених, з натеком на переслідування національних меншостей.

У висновку можна твердити, що основою сучасної партійної політики нового керівництва в Китаї буде продовження твердої лінії супроти Совєтського Союзу, спроба саботувати поширення його впливу у світі й намагання підірвати держави т. зв. Третього світу жити своїм шляхом, не піддаватися підступам Кремля. Хоч можуть статися легкі зміни в офіційній політиці супроти Москви, себто деяке пом'якшення, але в основному залишиться та сама головна лінія, що побудована на географії, себто на спільних дуже довгих кордонах; адже не тільки для своїх економічних планів побудована нова лінія в дуже загрозливій частині Манджурії — Гейлундзянській провінції, що межує з верхньою течією ріки Амур, та допливу ріки Аргуні, яка разом з рікою Шилкою фактично створює ріку Амур.

Як відомо, землі на півночі від Амуру та на схід від ріки Уссурі були силою погроз "одержані" від Пекіну договорами всередині минулого століття. Справа кордонів болоча для Китаю і є постійно дражливим питанням — пригладко тяжких часів останньої манджурської династії.

Другою пригладкою є погром промисловості в Манджурії в час окупації її червоною совєтською армією, коли тисячі заводів та їх устаткування були пограбовані й вивезені так само, як забраний рухомий склад залізниць; забрання контролю китайської східної залізниці, яку перед кількома роками Совєти продали японцям. Такі шайрацькі (Закінчення на стор. 4-й)

Роман Савицький

Інавгураційний концерт Української Музичної Фундації

(Нотатки до програми)

(2)

Інструментальна частина концерту буде в руках Юрія Мазуркевича, скрипка, та Томи Гринькова, фортепіано, які виконають твори Косенки і Скорика. У своїй камерній музиці Віктор Косенко не пішов шляхом виразно української національної школи, а творив за класично-музичним впливом Брамса та інших великих майстрів Заходу. Особистість самого Косенки проявлялася власне у таких класичних формах у його нахилі до легітності, мрійливості, яка то часто перемінювалася на сторінках його музики в звукову насиченість, навіть героїку. Його, на жаль, незакінчена і в нас рідко виконувана Соната для скрипки та фортепіано відзначається технічною завершеністю; її підписує ширість та рухливість фортепіанової партії.

Мерослав Скорик (нар. 1938) сучасний львівський композитор, учень Людкевича та Кабалевського. На Пленумі Опіки Композиторів СССР (Москва 1971), за найкращий із прослуханих творів був визначений Скриповий концерт цього композитора, в якому вдало поєднав модерну атональну фактуру із народно-пісенними традиціями. Скорик відомий теж як автор музики до міжнародно відомого фільму "Тіні забутих предків". Виконана в концерті буде його Соната для скрипки й фортепіано (1962), яка складається із трьох частин, колискової, вальсу та скерцо. Це творчості ліричної, чарівної граціозності (вальс), та теплих, лагідних тонів (коліскова). Подібно як Соната Косенки, цей твор Скорика добре характеризує особистість його композитора в цілому. Виконана в Тавні Гол Сюрта Скорика прозвучить в Нью Йорку вперше.

Жанр епічно-історичної музики — особливий та характерний від Амуру та на схід від ріки Уссурі були силою погроз "одержані" від Пекіну договорами всередині минулого століття. Справа кордонів болоча для Китаю і є постійно дражливим питанням — пригладко тяжких часів останньої манджурської династії.

Другою пригладкою є погром промисловості в Манджурії в час окупації її червоною совєтською армією, коли тисячі заводів та їх устаткування були пограбовані й вивезені так само, як забраний рухомий склад залізниць; забрання контролю китайської східної залізниці, яку перед кількома роками Совєти продали японцям. Такі шайрацькі (Закінчення на стор. 4-й)

ж в Харкові, щоб знати, що діялося в Україні. Ще дивніше читати Погребенника, коли знаєш, що Стефанік був у січні 1919 року в Києві, куди їздив як член Галицької делегації на проголошення соборності української землі, яке відбулося 22-го січня 1919. Там Стефанік побачив і почув, що робили московські комуністи в тих частинах України, які вже були окупували. Я про це пишу в своїй книзі про Стефаніка, а автор книжечки "Наш Стефанік" про це мовчить. А інший підсовєтський автор написав, що Стефанік їздив тоді до Києва, щоб відвідати своїх приятелів. Це був відповідний час на проголошення до Києва, коли совєтська ірвація загрожувала українській столиці...

(Продовження буде)

БАТЬКИ! За життя замолу виши дітей з найгіршого, найбільшого й найбільшого українського національного установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб заповісти їм країну будучи, в нашій громаді у вільному світі нового світобудови!

Лука Лупі

ДІСНА ПРАВДА ПРО СТЕФАНІКА

I

В 1971 році я надрукував у Видавництві "Свобода" працю "Василь Стефанік — співець української землі". Перша її частина, що мала 50 сторінок і називалася "Василь Стефанік у критичній", друкувалася в щоденнику "Свобода", а ціла книжечка (488 сторінок) вийшла восени 1971 року. Моя праця викликала зацікавлення між стефанікознавцями в поновленій Україні, як про це мене інформували особи, що листуються з деякими письменниками в Україні. Ми писали про В. Стефаніка на основі його творів, а під московською окупацією мусять писати так, як цього бажало собі московсько-большевицький пан. Проти моєї праці появилася не тільки стаття в часописі, як це було давніше про мої праці про Шевченка, І. Франка та О. Кобилянську, а то й окремі книжечки, в яких висміювали мою працю як мене, як Д. Лупі і Т. Кобзєв

(Кобзєв видав був книжку про Стефаніка під заг. "Великий різбар українських селянських душ" — Л. Л.) заводять накласти на нашу соціалістичну дійсність, на радянське літературознавство. Вони "висвітлюють творчість Стефаніка" так, що бачать в ній "ідеї України", "ідеї землі". (Моя книжечка про В. Стефаніка називається: "Василь Стефанік — співець української землі"). Погребенник заклада мені фальшування творів Стефаніка, але не дає на це доказу, а я йому виразно доказую, як він фальшує Стефаніковий завіт, пропускаячи в них те, що не подобається московському окупантові.

Погребенник ще більше пише про мене в книжечці під заг. "Наш Стефанік", яка вийшла в Києві в 1974 р. і яку видав Товариство "Україна" на 45 стор. Погребенник признається до того, що його книжечка признає, "у першу чергу для редукували "Вісті з України" (ч. 24, червень 1973) під заголовком "Стефанік продовжує боротьбу" (підзаголовок "Проти фальсифікації творчої спадщини письменника").

Погребенник написав, що так, "воловити антирадянськ, як Д. Лупі і Т. Кобзєв

У Філадельфії відзначено етнічних представників за участь в святкуваннях 200-річчя ЗСА

Філадельфія (І. ООК). — В четвер, 7 жовтня ц. р., в одному з найкращих ресторанів центру міста, Сентер Сівер Будівлі, відбулося церемоніальне прийняття та вручення грамот призначення і подарків посади міста Ф. Л. Різо для представників етнічних меншин, членам Етнічної ради Рад, ювілейної агенції 200-річчя ЗСА, Філадельфія 76, Інх.

У цьому прийнятті взяли участь: посади міста Ф. Л. Різо, міський репрезентант А. Гаудіозі, президент ювілейної агенції В. Л. Рафки, містопредставник Рад Директорів ювілейної агенції Андерсон Пюв, голова Етнічної Дорадчої Ради М. Рейнон та П. Гарабдіян — координатор для етнічних програм із ювілейної агенції.

На прийнятті були присутні представники понад 30 етнічних меншин, які були членами Етнічної Дорадчої Ради та зумили перевести цій ряд програм в рамках святкування 200-річчя ЗСА.

Український Громадський Комітет репрезентував два члени Етнічної Ради: д-р Іван Скальчук, голова Громадського Комітету, та містоголова д-р Микола Ценко. Посадник міста Ф. Л. Різо, а також П. Гарабдіян в своїх промовах висловили найвищі призначення та найкращі похвали і подяки етнічним представникам за етнічні програми. Кожен представник одержав від посади міста велику статую „Дзвона Свободи“ та грамоту.

Координаційна Рада Відділів УККА Стейту Коннектикат при праці

Нью Гейвен (М. Я.). — У суботу 2-го жовтня ц. р. відбулася тут піврічна сесія Координаційної Ради Відділів українського Конгресового Комітету Америки Стейту Коннектикат. В нарадах, які проводив д-р Михайло Снігурович, а секретарював Гнат Андрушич, взяли участь голови і члени Управи Відділів УККА з Бриджпорту, Вілліамсвіку, Гартфорду, Нью Гейвену і Норвічу. В обширній програмі порушено ряд проблем важливих для української спільноти, зокрема для такої ж Стейту Коннектикат. Висказано свій галль, що Патріарх УПЦП Іосиф Сілій натрапляючи на перешкоди — не міг бути із відвідинами в дні 7 і 8-го жовтня до Гартфорду, як було заплановано. В тій справі написано листи до Блаженнішого Патріарха Іосифа та до єпископа Шмодяка, за підписами усіх присутніх на нарадах. Обговорено справи зв'язані із XIII Конгресом Українців Америки, та постановлено ра-

В Україні помер Михайло Дяк, патріот - політ'язень

(Анатолій Радигін). — Щойно прийшла вістка з достовірних джерел з України, що минулого місяця там нещадно помер на 41-му році життя член підпільного Українського Національного Фронту, бувший політ'язень і кінцаторбіт, св. п. Михайло Дмитрович Дяк.

Михайло Дяк народився в 1935 р. і вже з молодих літ приймав участь у національному українському відродженні; був заарештований і засуджений за участь у групі т. зв. Українського Національного Фронту, яка засобами „Самвидаву“ випускала і розповсюджувала журнал „Воля і Батьківщина“. Крім того, Михайло Дяк підписував відкриті листи до ХХІІІ з'їзду КПСР та керівників Компартії України.

Михайло Дяк був заарештований в березні 1967 р., а в листопаді того ж року за засудженням вищою сесією Верховного суду на т. зв. „Показовому процесі“. Хоч про такі процеси звичайно советська преса інформувала, проте, про процес і засудження Михайла Дяка і його товаришів Зіновія Красівського, Ярослава Лєвца та інших не подавала жадна газета в СССР, крім самвидавнього журналу „Український Вісник“ випуск 11, а в 17-

3 діяльності Літературно-Мистецького Клубу в Нью Йорку

1. ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ КЛУБУ

Річні Загальні Збори ЛМК в Нью Йорку, відбулися 24-го вересня ц. р., у новій домівці при 2-й есені ч. 136. Нова зала ЛМК-у модерно влаштована, з гарним освітленням, з доповненням м'яким килимом, робить гарне враження культурного приміщення для п'ятидесяти вечорів Клубу, мистецьких виставок Об'єднання Мистців Америки чи поліс Музичного Інституту. Нова Управа Клубу сподівалась на більшій підтримки української громади міста та його участі в щотижневих вечорах Клубу та імпрезах названих вище установ.

Збори відкрив голова Клубу інж. Іван Жуковський, передаючи далі ведення Зборів президії. На вступі літніх вечорів, привітав Загальні Збори голова Метрополітанського Об'єднаного Комітету, д-р Володимир Савчук та побажав успішної діяльності в новому приміщенні.

У своєму звіті за минулий рік інж. Іван Жуковський підкреслював справді жертвенну працю членів Управи, що очолюють поодинокі діяльність і завдяки їм змогли відбуватись заплановані вечори без більших труднощів чи відставань. За весь рік лише два п'ятничні вечори не могли відбутись, бо в ці дні назначено похоронні відправи за спокій души члена Управи Клубу, св. п. Микола Понеділка, і св. п. Романа Купчинського, який не раз виступав на вечорах Клубу. Описав присутні вислухали звітів: секретаря, фінансової референтки, імпрезового і пресового референтів.

На ввєсення Контрольної комісії призначено Управу Клубу абсолютотрію й обрано нову Управу в майже незмінному складі: інж. Іван Жуковський — голова, маестро Ст. Крижанівський — заступник голови й імпрезовий референт, Стефанія Нагірна — скарбник, Ірена Гомарська — заст. скарбника, Надія Литвиненко — секретар, Богдан Бородайко — пресовий референт, Іван Керницький — представник письменників, проф. Меланія Байлова і Галина Кузьма-Миршинченко — представники Укр. Муз. Інституту, маестро Михайло Черешньовський — представник ОМУА, і маестро Теодор Терен-Юсків і мр Олександр Пашко — члени Управи. Господарською частиною завідують пані: Стефанія Крушельницька, Олена Лєвцова і Анна Никифорак. Контрольна комісія: ред. Іван Кедрич-Рудницький — голова, Марія Карпович — заст. голови і Євгенія Чапельська — член.

Загальні Збори прийняли внесення заст. голови Клубу, маестра Степана Крижанівського висловити голові Клубу, інж. І. Жуковському, окрему подяку за його невтомну працю для добра Клубу і побажання далішньої культурної діяльності серед української громади Нью Йорку — довготривалими оплесками.

Хвилиною тихої молитви і доброї згадки Загальні Збори вшанували пам'ять колишнього голови Клубу, д-ра Бориса Ржепського, члена Управи Миколи Понеділка і сл. п. Романа Купчинського.

Односторонньо прийнято внесення прес. референта, окремими письмами подякувати редакції щоденника „Свобода“ на руки начальника редактора п. Антона Драгана за приязню і корисну підтримку культурної праці Клубу, а також Управу 64 Відділу Союзу Українок в Нью Йорку за їхню ширшу співпрацю з Клубом.

2. Відкриття сезону 1976-77

У п'ятницю 1-го жовтня 1976 р. відбулося святочне відкриття осіннього сезону Літературно-Мистецького Клубу в Нью Йорку в новій домівці при 2-й есені ч. 136. Вечір відкриває голова Клубу, інж. Іван Жуковський, вітаючи привітних представників товариств і організацій, що прибули на цей вечір привітати Клуб в його новій домівці, та всіх гостей, що заповнили залу прикрашену в тому часі картинками майстра-скульптора Ореста Поліщука з його виставки. Даліше ведення програми ввєр передає маестро Степан Крижанівський.

Привітні представники товариств склали Клубові побажання далішньої культурної праці, що П'ї від веде вже повних 26 років нашої тут поселення.

П'ї від веде вже повних 26 років нашої тут поселення.

П'ї від веде вже повних 26 років нашої тут поселення.

П'ї від веде вже повних 26 років нашої тут поселення.

П'ї від веде вже повних 26 років нашої тут поселення.

П'ї від веде вже повних 26 років нашої тут поселення.

П'ї від веде вже повних 26 років нашої тут поселення.

П'ї від веде вже повних 26 років нашої тут поселення.

П'ї від веде вже повних 26 років нашої тут поселення.

П'ї від веде вже повних 26 років нашої тут поселення.

Вечір в пошану Володимира Несторовича в Детройті

У неділю 3-го жовтня ц. р. детройська громада вшанувала довголітню громадську, журналістичну і письменницьку працю Володимира Несторовича. Вечір влаштували Культурно-Громадський Клубом і детройською філією Об'єднання Українських Письменників „Слово“, гідно вшанували людину, котра протягом цілого свого життя віддала працювала на народній мій як економіст, публіцист і письменник. Вітаючи численні зібраних гостей д-р Лончина передав голос маестрові Е. Козакові. Його ностальгією навіяні спогади з часів перед Другої світової війни характеризували ювілята як людину творчо активну в численних діячах українського зорганізованого життя, який в першій мій здобув собі ім'я своїм глибоким знанням економічних проблем. Його популярність з цього часу закріплена вже в двох дружніх шаржах Ека, які з відповідними епіграмами появилися у журналі „Торіалія і Промисль“.

Головну доповідь про життя і творчість Володимира Несторовича вшанувала Марія Гарасевич, котра й була організатором рушієм цілого вечора. З притаманною собі красоріччям, яка все захоплює П'ї слухачів, вона накреслила його душу сильветку. Він у нас, у час своєї молодості, рідкий економіст-теоретик і його твори „Модерна економія“ і „Подвійне кінговодство“ Юзич і Володимир Іванович. У вокальній частині Христа Лисівська при супроводі М. Лисівської відспівала дві пісні, чаруючи як звичайно слухачів своєю бездоганною технікою і голосом, що ставить її в ряд наших найкращих співачок. П. Мотря Макар-Федірко трьома танками завершила цю частину вечора.

У заключному слові Ювілят висловив ширшу подяку організаторам і всім присутнім за честь і приємність, які його струнули, не забуваючи також подякувати своїй дружині за її терпеливість і вирозуміння, що в величній мій спричинили до успішного його праці.

Виставка журналів, де появилися статті Володимира Несторовича обіймала понад двадцять назв.

Мистецьке читання уривків з повісті „Серія і бурей“ виконали Віра Андрушків і Христа Юзич і Володимир Іванович. У вокальній частині Христа Лисівська при супроводі М. Лисівської відспівала дві пісні, чаруючи як звичайно слухачів своєю бездоганною технікою і голосом, що ставить її в ряд наших найкращих співачок. П. Мотря Макар-Федірко трьома танками завершила цю частину вечора.

На еміграції його послідовна праця на цьому полі проявилася у довголітній, безінтересованій активності на пості голови Інформаційної Комісії Кредитової Кооперативи „Самоміч“, в Детройті редагуванні „Вісті з Кредитової“ і видаванні щільний ряд однієї. Численні його дописи появилися в газеті „Свобода“ і журналі „Наш Контакт“. Працюючи профе-

Володимир Баран

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

ЮВІЛЕЙ ВІДДІЛУ УККА В ГАРТФОРДІ

Гартфорд, Конн. — В суботу, 30-го жовтня ц. р. о. год. 7-й вечором тут в УН-Домі при 961 Ветерсфілд еве нно місцевий Відділ УККА відзначатиме 25-літній Ювілей. Після вечері, відбудеться мистецька програма, у якій візьме участь Капеля Бандуристів при Станції І УД УНА в Ньюарку під керівництвом О. Головацького і В. Юркевича.

РЕВІЯ „ТЯЖКО НА ЕМІГРАЦІЇ“

Міннеаполіс, Мінн. — Театральний Ансамбль Осередку СУМА ім. М. Павлушкова з Чикаго поставити тут в суботу, 30-го жовтня ц. р. о. год. 7-й вечором в залі УН-Дому при 28 2-га вулиця ревію п. з. „Тяжко на еміграції“. Організатори сподіваються, що у цьому вечорі гумору і сатири візьмуть участь громадяни не тільки з Міннеаполісу, але також з доволішніх місцевостей.

ЗУСТРІЧ З ГОЛОВОЮ ПУН У ФІЛАДЕЛЬФІ

Філадельфія, Па. — В суботу, 30-го жовтня ц. р. о. год. 6:30 вечором в готелі „Голдлей Інн“ при 13-й і Волнат вулицях відбудеться зустріч з головою ОДВУ, УЗХреста, Т-ва „Зарево“ і Організації Молодих Українських Націоналістів, зустріч-бенкет з головою Проводу Українських Націоналістів, ред. Олегом Штулем-Ждановичем, який при цій нагоді вшануватиме доповідь на тему: „Російські дисиденти і наше ставлення до них“.

ЛІСТОПАДОВЕ СВЯТО В НЬЮ ГЕЙВЕНІ

Нью Гейвен, Конн. (М. Я.). — В суботу, 30-го жовтня ц. р. тут заходами Відділу УК-

КА відбудеться Академія для вшанування 58-их роковин Листопадового Зриву. Академію відкрис д-р М. Снігурович, голова місцевого Відділу УККА, а свиточну доповідь вшануватиме Воно місцевий Відділ УККА відзначатиме 25-літній Ювілей. Після вечері, відбудеться мистецька програма, у якій візьме участь Капеля Бандуристів при Станції І УД УНА в Ньюарку під керівництвом О. Головацького і В. Юркевича.

СТИПЕНДИЇ В ОТТАВСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

Оттава, Канада. — Цього річну стипендію Івахнюків в Оттавському університеті, призначену на студії українознавчих дисциплін (література, лінгвістика, історія), одержав Ярослав Пінчук з Австралії. Після закінчення середньої і початкової університетської освіти в Австралії, у 1968 стипендіат почав журналістичні і теологічні студії в Гардінг Коледжі в Аркансо, які закінчив в 1971 р. ступенем бакалавра. Після дворічних підготовчих студій в Манітобському університеті стипендіат перейшов трірічну програму славістики під керівництвом проф. Я. Рудницького і одержав тут ступінь магістра, захистивши свою працю на тему „Символи у Гр. Сковороді“.

В цьому академічному році стипендіат вивсав курси докторської програми у Славістичному Відділі Оттавського університету в ділянці української літератури. У своїй дослідній праці він працює над класичною, старослов'янською і народною лексикою у творчості Іоанніа Галатовського. Це і буде темою його докторської дисертації.

УКРАЇНСЬКІ АМЕРИКАНСЬКІ ВИБОРЦІ!

ВІДДАЙТЕ ВСІ ВАШІ ГОЛОСИ ЗА

ДЖЕЙМСА Л. БОКЛІ

(JAMES L. BUCKLEY)

Кандидата на сенатора З'єднаних Штатів Америки зі Штету Нью Йорк

ЧОМУ МИ ПОВИННІ ГОЛОСУВАТИ ЗА ПЕРЕВИБІР СЕНАТОРА БОКЛІ!

Сен. Боклі є щирим і правдивим приятелем українського народу. За цілий час своєї каденції в Американському Сенаті в рр. 1970-1976, він обороняв права українців усіма йому можливими засобами.

Сен. Боклі кожного року в січні вносить спеціальні заяви в Сенат з нагоди річниці Української Державності, як теж під час „Тижня Поневолених Націй“.

Сен. Боклі є автором численних інтерпелляцій та резолюцій в Сенаті в справі звільнення Валентина Мороза та інших українських політ'язнів з советських концтаборів.

Сен. Боклі працює для з'єднання українських родин американських горожан українського походження, і за його заходами вже одна українська родина в нашому штеті спровадила своїх дітей з України!

Сенатор Боклі був і є противником т. зв. Гельсінської угоди і є членом 15-членної Конгресової Комісії для слідження примінення цієї угоди в житті з Москвою.

За ці визначні заслуги для української громади в Америці та для справи визволення України, XII Конгрес Українців Америки 9-го жовтня 1976 р. наділив Сен. Боклі „Шевченківською Грамотою Волі“.

ТОМУ, НАШІМ ЗАВДАННЯМ І ОВОВ'ЯЗКОМ Є ВИБРАТИ СЕН. БОКЛІ ДО АМЕРИКАНСЬКОГО СЕНАТУ НА ДРУГИХ П'ЯТЬ ЛІТ!

ВІДДАЙТЕ ВАШІ ГОЛОСИ ЗА

ДЖЕЙМСА Л. БОКЛІ

на американського сенатора зі штету Нью Йорк

Американські Українці

На порозі сезону вечериць

Зближається час вечериць. Установа як світ давня — тільки з кожного народу інакше. Щоб могли брати участь у вечерицях, треба вміти танцювати і боронити Боже — не наступити своїм партнерів червоним на П ніжніе зуття. Так отже, треба вміти танцювати. Пригадуємо, за австрійських часів у горішньому Львові катери привозили свої „потіхи“, щоб вчили танцювати до „школи сальонових танців“ пані Таборової при вул. Шептицьких. Школа мистецтва у партерному будинку. Тут навчано сальонові поведінки, перших кроків, польки, кадрили, лясівки, фокстрота і т. п. Пара танцювальна починала танець „від печі“, бо у залі була велика піч. Хто з танцювальних обійшов танцем 12 разів „від печі до печі“ цього вважало за укінченого танцюриста. Він чи вона могла відважитися піти на великі вечериці.

Очевидно, що в школі сальонових танців не навчано гопака, козака, аркана чи інших танців, що їх тепер виводить Генза на потіху українців. Тоді, за Австрії не було ще вечериць „Червоної Калини“, що їх вив доперва пізніше дир. Петро Постолов, а ще й тут повторює їх у Нью Йорку. У Львові вечериці відбувалися у великій залі Народного Дому. Війни й еміграція змінили обличчя вечериць і танців. Таких танців під час вечериць, що його на Гренд стріт у Нью Йорку виводить заводний майстер весільної церемонії, весільний Кісінджер, який знає всі тайні весілля, тепер стрічаємо чимраз більше.

На початку нашої еміграції, в Нью Йорку, не все могли наші

емігранти здобути на весільну залу з майстром церемонії. Тоді був такий вихід із ситуації: весілля було на „руф“ (даху) кам'яний, бо тут дахи рівні. Тут відбувалися танці. Прийняття відбувалось у помешканні. З „руф“ 5-поверхової кам'яниці глянули вниз — було моторошно. Не знати чи відважились тут танцювати Нурса і дама Валентина. Їм скоро могла б завернутися голова, а тоді вони напевно були б готові попатати вниз, у пропасть. А то не штука їм танцювати в залі на естраді, виводити „Лебедий сон“ чи іншу чудасю. Але наші емігранти танцювали на „руф“ і не мали страху. Я сам був на таких весіллях і танцював на „руф“ понад 5-м поверхом.

У нашу пору матері запроваджують свої „потіхи“ до школи танців чи як назвати ритмічно гімнастики Роми Приймун-Богачевської чи Уляни Кулишків Шмеринської і д-р „Наука“ відбувається з безпечного місця у залі. Танці відбуваються у просторій залі при звуках гарної музики. Старшим можна навчитися танців, що їх танцюють на вечерицях. А вечериць у сезоні чимало: „Червоної Калини“, Лікарів, Інженерів, Дивізійників і на кожній з них стрістане красуні-дебютантки як кажуть у пісню: „гурток дівчат, як мак лепів“, що їх впроваджують у товаришеске життя наші старші, заступники громадян.

Отже, поки час, учіться танцювати, бо може на котрійсь з вечериць — зустрінеться вам ваша суджена чи ваш суджений. І там власне є нагода пізнати партнера для життя тієї самої народності.

Ярослав Крижанівський

До земляків Городенщини

Від довгого часу в нас у Канаді та в Америці виходить друком збірники матеріалів з різних наших земель, як: Буковини, Подільля, Покуття, міст і сіл колишніх повітів. Ці матеріали часто на широкому географічному тлі подають багато огляди політичних подій за останні десятиліття перед Другою світовою війною і під час цієї війни, дають перегляд нашого економічного та культурного життя, цікаві спогади та часто талановито написані нариси про визначні постаті нашої нації. Тож знайдемо в цих матеріалах багато цінного, що пішло б без того в забуття і багато фактів замовчуваних і перековертуваних в УССР. І хоч інколи можна б і скептично ставитися до рівня цих збірників з огляду на їхню літературне оформлення, то зате джерельний матеріал сучасників і учасників національного життя стане доброю допомогою для істориків. Там то наші збірники — це не лише хроніки великих об'єднаних географічних родин — родів, членів однієї нації, однієї мови, однієї культури. Це наче відзвіли на прекрасну філософську думку Ольги Кобилянської: „Згадайте предків своїх і золоті нитки не згубіть, щоб історія перед нами не згасла“.

Немало готових уже збірників ще не вийшло друком з різних причин. Між цими збірниками масо також збірник Городенщини. Ще в 1960 році відбувся в Торонто з'їзд городенчан, на якому порішено видати збірник Городенщини. Для цієї цілі створено Комітет, що мав працювати в двох напрямках: збирати матеріали і збирати фонди. Немало часу пролетіло з тої пори, а праця йшла повільним темпом. Правда, й зупинялась вона тоді, коли провідні члени Комітету відходили від нас на завжди. Знаходились завжди нові ентузіасты цієї справи та працю продовжували.

Останню за ініціативою адвоката Василя Яшана відбувся в Торонто ширший з'їзд городенчан 11-го серпня ц.р. До президії сходили увійшли: Іван Боднарчук як президент, Олександр Ковальська — секретар, Денис Гевко — член президії. Головним речником сходив був д-р Василь Яшан. Він дав огляд проблем: дотепер праця Комітету, вказав присутнім на konieczність реорганізації Комітету і на потребу активної участі в праці всіх земляків Городенщини. Після дискусії рішено перетворити Комітет на товариство „Городенське Земляцтво“ за взором інших наших

земель і ввести його в життя на основі виготовленого правління. Таке товариство — це широка концепція співпраці земляків, бо воно всіх об'єднує.

Обрано Управу товариства: голова — Петро Михайлович, заступник голови — Марія Касіяна, секретар — Олександра Ковальська, скарбник — Богомир Матейко, член — д-р Олександр Копач. Контрольна комісія: д-р Василь Яшан, Денис Гевко, Роман Касіяна. Перегукано й доповнено Редакційну комісію: голова — д-р Михайло Марунчак, заступник голови — д-р Олександра Копач, секретар — Іван Боднарчук, члени: Денис Гевко, д-р Микола Гнатчук і д-р Василь Гудуляк. Фінансова комісія: голова — Михайло Гава, заступник — Петро Михайлович, скарбник: Богомир Матейко, Василь Никифоров.

Другою важливою точкою сходив був перегляд матеріалів до збірника Городенщини за змістом. Цю справу реферував д-р В. Яшан. На цьому тлі відбулася дискусія н.т. різних розділів і їхнього доповнення чи оформлення. Зібраний матеріал із знімання покрити понад 400 сторінок друку і вимагатиме значної суми грошей. Однак, ця значна сума грошей не повинна творити проблеми при відповідному зацікавленні та співпраці земляків Городенщини, на що можна без сумніву поклатися, тим більше, що найважливіша праця над збірником небагатом завершиться у руках головного редактора.

Управа товариства „Городенське Земляцтво“ звертається до Вас, Шановні Земляки, з ласкавим проханням жертвувати на фонд видання Альманаха Городенщини. Своєю пожертвою причиняється до збереження і закріплення у пам'яті молодих поколінь світлої сторінки ми нулого нашої вузкої батьківщини Городенщини. Зробіть те, що наші брати і сестри на рідних землях для нашого майбутнього зробіть не можуть. Хай ніхто не залишиться між нами, хто б пожертвовав своєю не утратив своє ім'я в Альманаху для своїх поколінь.

Просимо щедро жертвувати, щоб наші заходи увінчалися якнайкращим успіхом. Листа жертводавців буде поміщена в Альманаху. Пожертви просимо надсилати на адресу:

Petro Mychajlowycz
672 Birchmount
Scarboro, Ont. Canada

О.К.
М.К. ІКЗ.

УОА з успіхом виставив у Нью Йорку „Чорноморців“ Старицького-Лисенка

Нью Йорк, (Лл.). — Український Оперний Музичний Ансамбль 10-го жовтня ц.р. виставив в школі Стайвезант музичну комедію на 3 дії М. Старицького — М. Лисенка. У виставі брали участь: Марія Рейнаркович — Ядочка, Т. Лихолай — її дочка Маруся, В. Жила Навляйко — Наталка, І. Кулик — Іван, В. Шостак — Тулиця, Лев Рейнаркович — Кабиця, С. Вовчук — Циркун, Г. Андреев — його жінка, К. Карпачев — Куліна, М. Яблоновський — Льюк, Крим того козаки й дівчата.

Музичним керівником був Р. Степаняк. Ця опера має понад сто років (написана 1872 р. і тоді ж скомпонована до неї музика), але вона не старіється і по сьогодні. Створена за театральними виставами ньюйоркська публіка прийшла досить численно, щоб налюбуватися чудовими мелодіями українських народних пісень, яких повно в цій опері в обробці славного Лисенка, як сольо, дуети, тріо й хор. Кінчається ця музична п'єса славним хором — „Слава нашим козаценькам“.

Численна публіка прихильно прийняла „Чорноморців“, оплескуючи усіх місця при відкритті сцени, бож в якійсь в'язці роль була відомі мистецтвенці: Л. Рейнаркович, Г. Андреев, Т. Лихолай. Не відставали і В. Жила Навляйко, Х. Карпачев та В. Шостак і М. Яблоновський. І всі інші дієві особи не були гіршими. Але

цілий ансамбль повинен був відіграти більше опільних проб.

Вистава йшла для делегатів на XII Конгрес українців Америки. Музикальні слухачі заважали те, що оркестр також замало мала проб зі співаками й хором.

Автор цих рядків може слідувати за працею УОА, який відбуває проби в бруклінській школі при церкві св. Духа, і знає, як труднощі має керівник цього ансамблю, Л. Рейнаркович. Коли можна було ставити нові опери й оперети, а тепер дуже важко повторити граю вже вистава.

Публіка нарікала на те, що вистава запізно починається, але приходять купувати квитки аж тоді, коли мала б початися вистава, і в наслідок цього черга при касі видовжується аж на вулицю. Мало таких, що купували квитки в передпродаж.

Автор цих рядків чув, як слухачі критикували стрій Циркуни, який на їх думку „мав би бути подібний до строю Явдохи, до якої вона приходила позичати вогню“.

Ці наші звати зовсім не зменшують вартості вдалої вистави музичної комедії „Чорноморців“, яка зворушила глядачів до сліз, бо пригадала їм рідну землю, нашу українську історію, наші славні пісні, як з тим саваном, який не дозволяє нам забувати про той край. Де „козацтво виростало, слави-волі добувало“, — про Україну, славний край козацький...

ПОЛІТИЧНІ ВБИВСТВА

(Закінчення зі стор. 2-ої)

товаришів „охрами“ на смерті.

Драгоманів писав, що терор, як акт однієї особи проти злочинів царської адміністрації може бути оправдані. Він згадував замах польського патріота Березовського на царя Олександра III, котрий призвів у Париж. Але Драгоманів не бачив між діями „Партії Народної Воли“ — українського роду, таких, котрі заявляли б, що ведуть боротьбу за визволення України. Коли провідник цієї партії Андрій Желябов (мати його була україною) писав до Драгоманова: „Де ваш Парнелл, де фенії“, то Драгоманів відповів, що сам Желябов та інші його товариші,

зв'язані з Україною, мали б бути українськими феніями і не слугувати російським інтересам. Желябов писав до Драгоманова в Женеву 1880 р., що партія Народної Воли вважає Всеросійську Установу Ряду, яку революціонери хотіли скликати після знищення царського режиму, тільки за „ліквідаційну комісію“ Російської імперії. Але Драгоманова ці слова не могли переконати, бо він знав добре централізм, поширений між російськими партіями.

(Чарлз Парнелл (1846-91) був провідником ірландських автономістів. Фенії — патріоти, що збройно виступали проти англійського панування в Ірландії).

Повідомлення Ділового Комітету для відзначення 100-річчя Української Академічної Гімназії у Львові

Діловий Комітет повідомляє, що зібрана дотепер сума на видання Пропа'ятної Книги вносить коло 11,500.00 доларів. Докладний фінансовий звіт, враз із списками жертводавців на Ювілейний Фонд, списками передплатників Книги та зібраних грошей із продажу витрашних квитків, розішло в жовтні ц.р. зв'язковий Діловий Комітет.

Для придбання додаткових фондів на видання Пропа'ятної Книги, Діловий Комітет випустив квитки на витрашні мистецьких творів. Ця форма збірки фондів була дуже успішна і як про це довідуємося з прес, деякі організації здобувають в цей спосіб поважні суми грошей.

Ще в лютому і березні 1976 р. скарбник Комітету Роман Кравців розіслав квитки на адреси зв'язкових, та на відомі нам адреси колишніх вчителів та учнів Академічної Гімназії, з проханням їх розпродати, згідно закупити. Деякі колеги вже відгукнулися на наше прохання і прислали до каси Комітету належні суми. Оскільки зібрана дотепер сума з продажу квитків не переконала ще однієї тисячі доларів.

Тому, що зближається до реалізації видання нашої Книги, а копії друку дуже вичерп, просимо всіх,

Український Selfreliance Federal Credit Union
4814 N. Broad Street
Philadelphia, Pa 19130, U.S.A.

Для евіденції і контролю продажу, гроші за витрашні квитки просимо вислати чеками, а грошовими переказами, разом з відгінками квитків, на адресу скарбника Романа Кравцева:

Roman Krawciw
2228 Mt. Vernon St.
Philadelphia, Pa. 19130.

На цю саму адресу просимо звертатися теж у всіх справах Діл. Комітету. Ще раз прохання всіх наших колег і приятелів, включитися в акцію збірки фондів на видання Пропа'ятної Книги.

ДІЛОВИЙ КОМІТЕТ УАГ

Ударна кампанія ФКУ в Янгтавіні, Огайо

Із огляду на близький річний закінчення збірки, наш Комітет під головуванням Мирослава Лішак, невідомої робітничі на всіх секторах громадського життя, як УККА, 200-річчя Америки, Школи й Церкви, рішав скликати поширені громадські збори Янгтавіні й околиці й запросити на них представників Екзекутивного Фонду.

Збори відбулися в приміщенні української католицької церкви св. Анни в Остінтавіні, парком якої є о. Володимир Височанський, що хоча родився в Америці, є щирим українським патріотом і все, де лише може нам допомагає.

Дня 3-го жовтня, о год. 3-ій голова Комітету Мирослав Лішак відкрила сходни й привітала гостей д-ра Адриана Сливовського, члена Екзекутиву, інж. Василя Лагошняка, голову Фонду на Стейт Огайо, й Орасію Лагошняк, референтку Дорівнюючого фонду.

Першим бесідником був д-р Сливовський, що українською й англійською мовою гарно представив завдання Фонду, й головне розказав багато про діяльність Українського Гарварду, з'єднуючи собі загальну симпатію й головне багато нових прихильників для Гарварду, за це ми йому вдячні й бажаємо йому гарних успіхів у його професійній праці, яку він явраз розпочав.

Другим бесідником був інженер Лагошняк, що у своїй палкій промові визнавав присутній складати пожертву на Гарвард.

У дискусії було багато запитів до д-ра Сливовського, на які він вичерпно відповів.

Рішено влаштувати бенкет на цілі Гарварду й голову Комітету обрано адвоката Михайла Юрчишина, Д-р Лярік Домбчевський

Paid pol. ad.

ПЕКИН, ОН І МОСКВА

(Закінчення зі стор. 2-ої)

справи в історії держав не забуваються, але про них можна не нагадувати, зокрема, коли взяті до уваги, що Китай на протязі довгого часу не буде в силі вести великої війни.

Тому б для Америки та Вільного світу ліпше прихилитися до Пекіна, а не до Москви, яка є сьогодні загрозою для світового миру. Так що з огляду на своє географічне положення, Китай буде рівновагою для великого євразійського простору і в цьому є також захищена доля українських поселенців, розкиданих в Казахстані, Сибіру та на Далекому Сході, про яких наші політичні діячі мало коли згадують, а їх є понад 10 мільйонів!

На новій мапі, виданій у СРСР — „Народи Советського Союзу“, дуже промовисто видно, що в багатьох місцях українських поселенців — скучення навіть не зазначено, як, напр., на північному Кавказі та Зеленому Кліні — Придніурччя.

Це правда, що нам, українцям, немає чого надіятися на сприятливе ставлення Пекіну, але важливо, що він старастя знеславля сучасний провід Советської влади, підкопав її основу — вчення Леніна в інтерпретації Хрущова — Брежнєва, омиваючи Сталіна з певних міркувань. Адже Китай є комуністичною по формі та ідеології країною з належною для тієї ідеології владою.

Наприкінці нагадаємо, що сьогодні чужинцям, навіть тим, які добре знають китайську мову, трудно інтерпретувати вислови сучасних офіційних заяв та друків, бо сучасна мова — друк є в процесі реформи. Це не цілком та мова, яка вживалася літ. Сьогодні писмо реформується. Упрощене воно, здається, депо позбавлене тематичної точності, що було на протязі довгої китайської історії, і цей процес удосконалення далеко ще

не закінчений, бо реформа писемства продовжується.

Цікаво також, що Генрі Кісінджер мав тригодинну розмову з міністром Чіао після його виступу в ОН. Вони мали багато питань до висвітлення й обговорення. Америка, очевидно, буде уважно слідувати за Пекіном. Справа Тайваню може чекати, тепер не час на її загострення, — Китай потребує певного спокою та підтримки від Америки, яка може багато дати разом з Японією. А нам доводиться приглядатися, слідуючи, як будуть розвиватися події в ООСР, особливо як загострюватимуться процеси русифікації, що П. проводить Кремль.

ЗТЗД ДЕЛЕГАТІВ ТЗ ПУКІ

Філадельфія, Па. — В суботу, 20-го листопада ц.р. тут в залі Спортивного Осередку „Трибуна“ при 4932 Н. Врод вулиця відбудеться VII Звичайний Крайовий З'їзд Товариства за Патріархальний Устрій УКЦеркви. Початок нарад о год. 10-й рано. Крайову Управу Товариства, як відомо, очолює тепер д-р Миросла Навроцький.

МАЛЯРСЬКА ВИСТАВКА МАРІ ГАРАСОВСЬКОЇ-ДЯЧИШИН

Чикаго, Іл. — Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч“ влаштує тут триденну індивідуальну малярську виставку Марії Гарасовської-Дячишин, присвячену 200-річчю Американської Незалежності і 100-ліття в ЗСА п.з. „Діпрекара Америка“. Відкриття виставки, яка триватиме до 5-го грудня ц.р., відбудеться 26-го листопада о год. 8-й вечором в Галерії „Леві“, 2353 В. Чикаго евеню. Слово про мистикну виголосить ред. Юрій Стефанік з Едмонтону, Канада. Виставка буде відкрита кожного дня від год. 11 рано до 10 вечором і в неділю від 9 рано до 10-ої вечором.

Sh-h-h-h! Don't tell the Poles

Or the Czechs. Or the Hungarians. Or any of the millions more struggling for freedom throughout the world.

this Helsinki Agreement as a giant step — backward.

Ford didn't just say the peoples of Eastern Europe were free. He signed an internationally binding agreement to prove it. Americans and their families behind the Iron Curtain saw

Jimmy Carter agrees. Jimmy Carter wants America to set an example of human rights and liberties to the rest of the world. And he has pledged himself and his country to safeguard those freedoms. Here. And everywhere.

VOTE DEMOCRATIC VOTE FOR JIMMY CARTER AND WALTER MONDALE. LEADERS, FOR A CHANGE

Photo Mike Eversfield

Плат. пол. гол.

ДЕВ'ЯТИЙ КРАІОВИЙ З'ЇЗД ТУСМ-у

30-го і 31-го жовтня 1976 р.
в Гантер Коледж

49 Схід 65-та вул., Нью-Йорк, Н. Я.

Субота, 30-го жовтня 1976 р.

Год. 3-тя по пол.: — ПАНЕЛЬ. Доповіді: МАРІЯ КУЛЬЧИЦЬКА, воєн. УПА, д-р АНАТОЛІЙ ВЕДРІН, дорадики ТУСМ-у, РОМАН ЗВАРИЧ, член ТУСМ-у.

Год. 8:30 веч. ВЕЧІРКА для СТУДЕНТІВ Оркестра "ТРИЗУВ" (в малій залі УНДому в Нью-Йорку).

Запрошуються середньошкільники до активної участі в нарадах.

В МІОНХЕНІ ВІДБУЛОСЯ...

(Закінчення зі стор. 1-01)

представники міста, окремих установ та організацій і сам прем'єр Баварії д-р Альфонс Гоппель. Він взяв участь в акті посвячення собору, Вожебний Літургії, святковій зустрічі та репрезентативному обіді. Під час зустрічі висловив він промову, у якій підкреслював надію, що справедливість і свобода запанують в Україні і нею вітати меться також і український нарід. Згадав теж, що Німеччина торгувала з Києвом у давнину і що українці в Німеччині живуть коло 30,000. Він подякував нашу організацію і живучість та закликав далі витримувати в завазі і планувати любовно до своєї нації і Батьківщини.

На зустрічі виступив також зі словом признання і покаяння німецький єпископ Ернст Теверс. Владика Платон вітає усіх гостей та учасників, вшанував всіх інтегрованих будови українського храму в Мюнхені, починаючи від апостольського адміністратора О. Вергуна, що його москалі заслали в Сибір, і кінчаючи на безпосередніх виконавцях, що закінчили будівельні роботи шкоро, як це було спочатку заплановано. За особливі заслуги відзначив Кир Платон інж. Горна (відповідального за будову церкви у дієцезі Мюнхену) орденом св. Володимира і Ольги, та медаллю Блаженнішого Патріарха Йосифа — митра Євгена Рена, архітекта інж. Шляйха та інж. Гертнера. Полк. С. Рен очолював останні роки Український Християнський Рух, а архітектів керував будовою. З промовою від організованої громади виступив ще митр Антін Мельник, голова ЦПУЕН та КОУГЦУ. Зустріч започаткував пісню дитини хор "Діброва" під керівництвом Марії Гараба. Полк. Рен вітає гостей українською і німецькою мовами і відкрив зібрання.

Під час св. Літургії промовляв також, крім Кир Платона, Високопреосв. Орест Іванюк, архієпископ УАПЦ. Пояснював Богослуження чужинцям гостям о. Михайло Амброз, хором керував д-р Микола Філь. Після зустрічі, що відбулася зразу після Літургії в парафіяльній залі, яку збудовано біля собору і передано цього ж дня в користу-

вання громаді, перейшли почесні гості та представники організованого українського життя до готелю "Дойчер Кайзер" на спільний обід. Мистецьке оформлення трапези дав виступ хору "Ікона", що його від кількох років веде п-і К. Коліянівська. Він виконав кілька духовних та народних пісень і був народжений оплескам і признанням з боку своїх і чужинців гостей. Під час обіду промовляв ректор УВУ проф. д-р В. Янів. Зі словом привіту і побажаннями виступали теж д-р Йоганнес Маврер та голова ВО УН-Ради д-р Т. Леонтьєв, о. д-р І. Гриньох дав короткий огляд історії укр. Церкви в Мюнхені. Інж. Горн висловив свої погляди щодо стилю будови собору та архітектурних ідей, а тепер панують у будівництві церков. Бачив його собору — це єдина, яку збудовано в останніх 50 років. Функцію тостмайстра на святковому обіді виконував митр В. Ленник.

У дальшій програмі святкувань був концерт, програму якого виповнив виступ мішаного хору середку СУМ Мюнхен під керівництвом В. Панчука. Він здобув собі особливе признання і симпатії за гарний спів та дібрану програму. З чуттям і змінянням рецитувала "Отче наш" проф. Янова — пані Наталка Маруляк. Канцлер о. С. Дмитришин відкрив програму словом подяки учасникам і жертводавцям, а о. д-р Ортинський висловив довше слово про завершений чин та національні і релігійні цілі українського народу. Програму концерту закінчили виступи ще митр Антін Мельник, голова ЦПУЕН та КОУГЦУ. Зустріч започаткував пісню дитини хор "Діброва" під керівництвом Марії Гараба. Полк. Рен вітає гостей українською і німецькою мовами і відкрив зібрання.

Під час св. Літургії промовляв також, крім Кир Платона, Високопреосв. Орест Іванюк, архієпископ УАПЦ. Пояснював Богослуження чужинцям гостям о. Михайло Амброз, хором керував д-р Микола Філь. Після зустрічі, що відбулася зразу після Літургії в парафіяльній залі, яку збудовано біля собору і передано цього ж дня в користу-

В. Ленник

УКРАЇНЦІ ПІДТРИМУЮТЬ...

(Закінчення зі стор. 1-01)

ського університету. Під час Другої світової війни був старшиною військової флотії.

У 1955-му році був обраний до Стейтської асамблеї Огайо, де служив до 1962-го року. В 1963-му році був обраний до Палати Репрезентантів ЗСА і переобраний в 1967-му році. Будучи конгресменом, Р. Тефт служив в Комісії для закордонних справ. У 1970-му році був обраний на пост сенатора і служив в Комісії для банкових, мешканцевих і міських

справ та в Комісії праці й успішності опіки. Одним з його дорадників є проф. Тарас Шмагала, головний радник УНСОУ та видатний український громадський діяч. Перебіг сенатора Тефта на чергових чотирьох роках є вітальний для американської політики, базованої на високих ідеалах воєн і справедливості для всіх. Заявив д-р Богдан Футей, зголошуючи підтримку виборів українського роду для перевибору сен. Тефта.

Отець В. Романюк...

(Закінчення зі стор. 1-01)

бій все, що від Вас залежить, щоб прийняти ці змушення над нами.

Я звертався до Святішого Престола і до Всесвітньої Ради Церков з подібною спробою, не знаю лише чи попали мої звернення до назначених адресатів. Я хочу Вам сказати, що за подібні звернення нам грозять повторними, ще більше жорстокими репресіями. Таким чином, якщо будь-що подібне станеться з мною, чи з будь-ким іншим з нас, то не залишиться нас без оборони.

Ваш відданий слуга священик Василь Романюк

До Конгресу, уряду і Народу ЗСА від невинно репресованого священика Василя Романюка

Звернення

Прошу Вас, Високоповажаних панове сенатори і Вас

Високоповажаний Пане Президенте — признати мені громадянство Вашої свободної країни, бо в країні, в якій я тепер живу, жити неможливо. За самі тільки переконання, висловлені іншими людьми, тут видають чоловіка на довіч роки до концтаборів. Вважаючи все це грубим порушенням елементарних прав людини, я більше не вважаю себе громадянином СРСР. Може статися так, що я померу в радянських концтаборах, як померло багато інших перед мною, але тоді хай прийматиме я маю громадянство Вашої країни, яка є твердим свободи і права на землі.

Молю Бога за Ваше щастя. З вірою і надією на Вас.

Щиро відданий ідеалам Вашої свободи —

священик В. Романюк

В п'ятницю, 29 жовтня 1976 р.

в сороковий день смерті

св. п. ген. штабу ген.-хор.

АРКАДІЯ ВАЛІНСЬКОГО

буде відслужена

в 12-й год. дня, на місці Його Вічного Спочинку, на Православному цвинтарі СВ. АНДРІЯ

в С. БАВНД БРУКУ, Н. Дж.

Панахида

ЗА СПОКІН ЙОГО ДУШІ

Колонний Войків, а зокрема Членів ОБВУА, Приятелів і Громадянство запрошуємо в той день разом з нами спільною молитвою вшанувати світлу пам'ять Незабутнього Генерала і Друга.

ДРУЗІ І ПОБРАТИМИ ПО ЗБРОІ

Срібний ювілей УЗХ у Твін Сіті

Дня 9-го жовтня ц. р., у вітаві голови Т-ва Антін Семарно прибраній просторій залі парафі св. Михайла в Міннеаполісі, урочисто святкувало Ювілей 25-ліття 15-го Від. Українського Золотого Хреста.

Ювілейну програму відкрила Янович-Реймонд — голова 15-го Від., вітаючи зібраних, а серед них голову Проводу Українських Націоналістів Олега Штуля-Ждановича, проф. Ол. Грановського-Непринського і з Денверу громадського діяча С. Кошубу. Далше провадження ювілейної урочистості передано Надії Каркош, яка заповіла мистецький виступ знаної співачки Оксана Бринь.

Цього вечора Оксана Бринь мала виступати ще в чеській громаді і за браком часу для передодання виступала в чеському народному стилі. Репертуар її виступу в залі Михайла складався з трьох точок: 1. Пісня Галі з опери "Назар Стодоля" — муз. К. Данкевича, 2. "Чом схилилась, вербо" — слова Головатюк, муз. Шаповаленко, 3. "Україно, матінка моя" — слова Л. Забашта, муз. Кос-Анатольський.

Зала була шестері виповнена святою громадою, яка сиділа за столами, пильно слухала слова і мелодію з усіх кваліфікованих співаків, нагородивши її гучними оплесками, і шкочуючи, що мистецька частина цим і вичерпувалася.

Після вечір з коротким словом про діяльність 15-го Від. у УЗХ виступила голова Від-у Янович-Реймонд. Скромність і речевість — такі позитивні якості цього виступу. (Між іншим, нам не раз доводилося ствердити, що жінки більше знають церковно-громадський діалект, ніж чоловіки.)

Пані Реймонд підкреслила дружню атмосферу в Управі і шлії організації, увагу не лише матеріальній допомозі (значущим актом такої допомоги була посылка родині Леоніда Плюща 200 доларів), але й активна участь членства в культурно-мистецьких починках української громади на терені Твін Сіті.

Прийшла черга на привітти. Їх було багато — понад 30 — письменників і устних, від організації та товариств Твін Сіті (приблизно 20) і десятків привітів позаміських та особистих. Насамперед привіт від Головної Управи УЗХ; його склали секретарка ГУ УЗХ В. Мушинська з Детройту. Вона наголошувала вагу культурної діяльності в праці УЗХ: видавничтво, книжковий, періодичний преси, улаштування мистецьких виставок, літературних вечорів тощо. Ген. В. Філанович вітає від Союзу українських ветеранів: він звертає увагу, так Ювілята, як і цілої української громади на ненормальний стан справи допомоги українським ветеранам-інвалідам Визвольної боротьби України. До нього, як керівника військового resortу ДЦ УНР не раз звертаються воєнні інваліди за допомогою, а в часом він не диспонує жадними матеріальними засобами. Очевидно, що українська громадість вільного світу повинна допомагати людям, які в боротьбі за волю України жертвували своє життя.

З черги проф. Ол. Грановський, вітаючи особисто Ювілята, подав цікавий фрагмент з історії УЗХ, його початків; йому особисто довелося змагатися за збереження традиційної символіки Червоного Хреста, і це вдалося, лише замінивши в назві літеру Ч на З (Золотий). Цього моменту торкнувся також д-р С. Ермоленко, вітаючи Ювілята від церковної громади св. Юрія Переможця і від Літературно-Мистецького Клубу Твін Сіті.

Від Т-ва Прихильників УНР

Дня 9-го жовтня ц. р., у вітаві голови Т-ва Антін Семарно, від 32-го Від. ОДВУ В. Станіславів, від ОДМУ-у і Т-ва одумів, приятелів — п. Гайовий, від Комітету 200 ЗСА і 100-ліття українського тут поселення — д-р А. Лисий, від Платиприяті і ОПДМ — В. Пакуляк.

Решта привітів були письмові: від Т-ва "Відродження" в Буенос Айресі, з Денверу привіти прислали колишні членкині 15-го Від. Марія Кротюк і Валентина Медведська, причому долучили і датки на потаємний Від-у по 25 дол. кожна. З Чикаго привіти прислали: Настя Остапчук і Євгенія Петренко (з додатком 25 дол.). З Ніягара Фолс привіт і 25 дол. даток прислала п-і Михайлівська. Від місцевих організацій і товариств письмові привіти були: від Відділу УККА, від ООЧСУ, від хору "Дніпро", від Союзу Українок (старший) і Союзу Українок (молодший), від Української Студент. Громади, від СУМА, Від Т-ва Українських інженерів, від Української Нар. Помочі, від Управи і Сестрицтва парафії св. Володимира і Ольги (С. Пол), від Церковного Ком-ту парафії св. Стефана (С. Пол), від Сестрицтва парафії св. Михайла (з 25 дол. додатком), від о. Кнапа — настоятеля церкви св. Константина і від о. М. Голдинського. Також привіт і 25-доларовий даток прислала п-і Марія Просяна, яка не могла прибути з уваги на недугу.

Срібний Ювілей 15 Від. вшанували своєю присутністю і декілька родин, що були пов'язані з цим Відділом, але ніхто не живуть в інших стейтах, а саме: знані церковно-громадський діяч п. Кошуба (прибув з Денверу), подружжя Бойків і подружжя Каркошів прибули з Відділу, а подружжя Голінів — із Сен Клавд — Мінн.

Якраз на день Ювілею пошта принесла листа від Леоніда Плюща, в якому він сердечно дякує за українські великодушні писанки, які 15-й Від. свого часу вислав був родині Плющів. У листі Л. Плющ зазначає, що він завжди мав і має замилування до українських писанок, вважаючи їх найкращим виявом української духовності.

По вичерпанні привітів, головуюча Надія Каркош від імені Відділу вручила грамоти за видатні заслуги для Відділу в українській громаді Твін Сіті вшанувати, таким особам: Марії Просяній (приняла) п. доня — Люба Перчинська, Єлизавета Харитонів, Ірині Грановській (за повсякчасну ширшу підтримку багатогранної, неспушної діяльності її мужа-проф. Ол. Грановського), інж. Іванові Яновичу — (За видатну довготривалу підтримку діяльності Відділу).

Наступною точкою був реферат голови ПУН Штуля-Ждановича на тему "Сучасні російські дисиденти в Україні". Голі в декількох реченнях перетим часом він не диспонує жадними матеріальними засобами. Очевидно, що українська громадість вільного світу повинна допомагати людям, які в боротьбі за волю України жертвували своє життя.

Цим властива програма була закінчена, бо після перерви, мала бути лише забава. Ділову частину закриває Надія Каркош.

Цілий Ювілей відбувся без "непотягень" і "перетягень" (наш не раз трапляються на наших імпрезах), залишаючи у присутніх гарне враження. І в цьому є певна заслуга вмілого і тактовного головування.

А. Юрилик

УКРАЇНСЬКЕ ЛІКАРСЬКЕ ТОВАРИСТВО ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ МЕТРОПОЛІТАННИЙ ВІДДІЛ

— влаштує —

в неділю, 14 листопада 1976 р.

о год. 4-й по пол.

в УКРАЇНСЬКОМУ ІНСТИТУТІ АМЕРИКИ

2 Схід 79-та вул. в Нью-Йорку

ШИРИНІ СХОДИНИ

із доповіддю

д-ра Ярослава Туркала

ВРАЖЕННЯ З ПОДОРОЖІ та МЕДИЦИНА
в СУЧАСНОМУ КИТАЮ

Доповідь ілюстрована прозірками.

Після доповіді — ТОВАРИСЬКА ГУТІРКА

Зацікавлених запрошує —

УПРАВА ВІДДІЛУ

НЕДІЛЯ, 14 Листопада, год. 4-та по пол.

УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ — ВІДДІЛ НЬЮ-АРК- ІРВІНГТОНІ й ОКОЛИЦІ

запрошує все Громадянство округи Ессекс та Юнйон на

ГРОМАДСЬКЕ ВІЧЕ

в неділю, 31 жовтня 1976 р.

о год. 3:30 по пол.

в УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ ДОМІ

140 Проспект Авеню в ІРВІНГТОНІ, Н. Дж.

В ПРОГРАМІ:

- XII Конгрес Українців Америки — Оцінка делегатів
- Підсумки та напрями праці.
- Предложения плану відсвяткування Січневих Роковин.

УПРАВА

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ у НЬЮ-ОРКУ

П'ятниця, 29 жовтня 1976 р.

ЛІТЕРАТУРНО-МУЗИЧНИЙ ВЕЧІР

РОМАНА ЛЕВИЦЬКОГО

(З нагоди появи збірки гуморесок і фейлетонів п. з. "РАДІСТЬ ВЛИЖНЬОМУ")

При фортеп'яні проф. КАЛІНА ЧІЧКА-АНДРІЄНКО

Початок — год. 7:30 веч.

64-ий Відділ Союзу Українок Америки

— влаштує —

20-ту МИСТЕЦЬКУ ВИСТАВКУ ЖІНОЧОЇ ТВОРЧОСТІ

від 14 до 21 листопада 1976 р.
в домі УККА-СУА

- З огляду на брак точних адрес, просимо Велимишанових Мисткині самим зголошувати свою участь, прислаючи опис картин, назву і техніку, найданіше до 31-го жовтня, на адресу: СУА, 108 Друга Авеню, Нью-Йорк, Н. Я. 10003. Експонати (картини) проситися доставити до 7-го листопада на адресу: СУА 108 Друга Авеню, Нью-Йорк, Н. Я. 10003.
- За інформаціями звертатися до п. Марії Рженяцької, тел.: (212) 678-0038.

УПРАВА ВІДДІЛУ

ОБ'ЄДНАННЯ ЖІНОК ОЧСУ в Аллентаві, Па.

— влаштує —

ВИПШІВАНІ ВЕЧЕРНИЦІ

в суботу, 30 жовтня 1976 р.

в залі св. Франціска

на перетині вулиць 4-та і Ліберті в Аллентаві, Па.

Початок — 9-та год. веч.

Вступ — 3.00 дол.

Музика — "РІДНИЙ КРАЙ" з Балтімору.

Філадельфійський Деканат

Української Православної Церкви США

— влаштує —

УКРАЇНСЬКИЙ ДЕКАНАЛЬНИЙ ПРАВОСЛАВНИЙ ДЕНЬ

в неділю, 31-го жовтня 1976 р.

в приміщенні церковної залі Української Православної

Катедри св. Володимира

у Філадельфії, Па.

• Деканальне свято підніметься молитвою о 2 год. по пол.

• В мистецькій програмі беруть участь: Ансамбль бандуристів ім. СИМОНЕНКА під управлінням п. інж. ПЕТРА ГУРСЬКОГО; Танцювальний гурток ВОЛОШЕНКИ під мист. кер. п. ЗОЇ КОРСУНЬ; ЗАБАВА з ТАНЦІМІ від 5-9 вечора.

• До танців гратиме українська оркестра "ПІВНІЧНА ЗІРКА" під кер. п. ВОДИМІРА АНТОНЦІЯ.

• Смайний буфет під зарядом деканальних сестрицтв. Запрошуємо до численної участі.

Філадельфійський Деканат УПЦеркви

Field pol. ad.

Retain Judge ZINGALE

COMMON PLEAS COURT CUYAHOGA COUNTY, OHIO

EXPERIENCE JUDGE — Common Pleas Court

LAW DIRECTOR — City of Bedford

PROSECUTOR — City of Lakewood, City of North Olmsted, City of Solon, City of Westlake

EDUCATION Ohio State University, Ohio State Law School

ENDORSED by: United Ukrainian Organizations of Greater Cleveland

Committee to Retain Judge Zingale

Robert Torok, Treasurer

Українська жінка гитас

"Наше Життя" — Жінки,

передплатуйте його,

з'єднуйте йому нових

передплатників!

Розестер! Розестер!

Заходом ВІДДІЛУ УККА в РОЧЕСТЕР, Н. Я.

дня 31-го жовтня 1976 року

— відбудеться —

ЛИСТОПАДОВА АКАДЕМІЯ

ПРИСВЯЧЕНА

60-РІЧЧЮ БОЮ УКРАЇНСЬКИХ СІЧОВИХ

СТРІЛЬЦІВ НА ЛИСОНІ

В ПРОГРАМІ:

• Посвячення прапору Братства УСС-ів новоствореної станції. Гол.: підхорунжий Михайло Кулик, секретар: стрілець Теодор Вабюк, скарбник: виступ Микола Костенюк, ст. стрілець д-р Дмитро Каптан, десантник Іван Клодійський.

• Символічне передання прапору українським молодечим організаціям

Плат. пол. огол.

ЩО ЛІПШЕ: ЛІБЕРАЛЬНА ПОЛІТИКА — ЧИ БІЛЬШ ЗДОРОВОГО ГЛУЗДУ?

More Liberal Policies VS. More Common Sense.

Think very hard this year before you cast that crucial vote for President and Vice President.

Jimmy Carter and Walter Mondale are the *liberal* candidates. (In New York State, in fact, they are the *Liberal Party* candidates.)

President Ford and Bob Dole are the common sense candidates, and a look at the record in just 5 issue areas tells why.

Money. President Ford has fought the big spenders by vetoing over 50 bills passed by the liberal Congress, thereby saving the taxpayers over \$9 billion. *Jimmy Carter supports the Democratic platform, which includes proposals that would cost more than \$100 billion.*

Busing. President Ford is a foe of busing, has ordered the Justice Department to find legal ways to avoid it, and says it's high time the courts and the liberals left our neighborhoods alone. *Jimmy Carter is his usual fuzzy self on busing, but named Senator Mondale as his running mate—one of the strongest supporters of pro-busing legislation in Washington.*

Crime. President Ford wants to get tough on crime, favors the death penalty in specified instances of murder, and more teeth in local law enforcement agencies. *Jimmy Carter personally opposes the death penalty and wants to decriminalize marijuana.*

Amnesty. President Ford opposed amnesty without punishment for draft evaders, saying that those who fled can return if they're willing to work at earning back their good citizenship. *Jimmy Carter says he would issue a "blanket pardon" to all draft evaders the first week in office.*

Defense. President Ford opposes any weakening of America's military might, believing that only through strength can we keep the peace—the peace he has indeed kept as President. *Jimmy Carter has publicly stated that he would cut anywhere from \$5 to \$15 billion from the nation's defense budget, even though the Russians are moving full steam ahead.*

So, on November 2nd, it will either be the *liberal* policies of Jimmy Carter and Senator Mondale, or the practical, hard-headed, common sense policies of President Ford and Senator Dole. The choice is *yours*.

Ford
Dole

Президент Форд є проти будь-якого послаблення мілітарної сили Америки, бо вважає, що тільки могутністю можна зберегти мир — цей мир, який він зберіг як Президент. Джиммі Картер публічно заявив, що він зменшив би державний оборонний бюджет з \$5 білльйонів до \$15 білльйонів, хога совєти повною парною збільшують свою військову силу.

THE PRESIDENT FORD COMMITTEE. JAMES A. BAKER, III, CHAIRMAN. MOYSTON C. HUGHES, TREASURER.

Paid by People for Ford Committee

Paid Pol. Ad.

СОВЕТСЬКІ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

— А скільки у вас часу? — День-два...

Що мені робити? За такий короткий час можна лише глянути на обкладинку книжки, подивитися ілюстрації, але читати книжку гріє треба весь вік. То мій край, який мене народив, тут жили мої діди, прадіди, прапрадіди, а далі я не міг знайти коріння родоводу, бо загинули писані свідки — книги. А може й не було кому їх писати? Не прочитав я книжки гріє, не стане мого віку прочитати!

«Я згадав розмову з нянею Будинку перестарілих»: Утікають. Не хочуть сидіти. Житло, одяг, їжа — це ще не все. Людині ще чогось треба... «Може навіть того горба, що за хатною, де дитинство минуло... Хочеться умерти там, де ти народився, де твої предки лежать».

«Ув'язненому опришкови чарівною квіткою поставала в уяві воля. Але воля була перехрещена сталевими ґратами. Він перерізає ґрати звичайною ниткою. Виторочував нитку з одягу, слинив, обвалював у пил і цим нитковим напильником перетав сталь».

Щоб злетіти в небо, задвого до винаходу літака, гуцул Копака з присілка Рушів, що біля Космача, змайстрував літальний апарат і на горі Магурі відірвався від землі. Сміливець летів над селом, а всі, затамувавши подих, дивилися на дивака...

«Отак їздить людина від села до села, переборюючи в душі дивне почуття незручності, заходить на чуже подвір'я, розпитує. Розумний тебе зрозуміє, що ти хочеш зберегти скарб народний...»

«Порахуй листя зелене в лісі... Порахуй на березі моря пісок... Порахуй зорі на небі... Тоді дізнаєшся, скільки пісень у мого народу».

«Я стою у Пнівському замку за Надвірною і згадував, що тут шляхта страчувала розвідника Богдана Хмельницького — козака».

«Перо Золотого Птаха водило мене туди, де народжувалися народні пісні...»

«Крилата пісня, що наро-

дилася у нашому краю, високо піднесла народний сини-вол. «Червоною рукою» називають ансамблі... Червона рута — то не цвіт папороті, не диявольське зілля, що цвіте напередодні Івана Купала. Той цвіт відкриває сховані скарби... Червона рута — це втрачена цнота дівоча. А жовтий цвіт — покинута дівчина. Обманута».

«Очі — дзеркало душі. По них було видно, що жінка може розповісти щось цікаве, бо надивалися всякого, що пекло й студило, що гнуло й випрямлювало людину, що прилітало й вилітало, а щось залишалося надовго, аби час від часу нагадувати про себе».

— Звідки ви, вуйно?

— З Дубівців.

— А що про давнину розповідають у вас?

— Давнина в Галичі. Отам, на Крилосі, жили князі й був Золотий Тік. Коли татарська орда напала, золото втекло в землю. Вони хотіли здерти золото й забрали. Раз у сім років Тік підходить на метр догори. Звідки с підземні ходи, що йдуть по Дністер аж до Марінополя... На Крилосі був похований князь Осьмомисл. І камінну труну, і віко знайшли. Була церква з каменю, що татари не могли її зруйнувати. То вони нанесли повну церкву дров і запалили. Від жару стіни погріскали й церква розсунулася...

«Гордіться предками треба, але варто вряди-годи задумуватися, чи буде хтось гордітися тобою».

«Далеко не кожного брав Олекса (Довбуш) в свою ватагу. Таких, як сам, бідацьких синів, прагнув мати за побратимів, бо вони знали, чого хочуть... Говорив кожному присягати на топір та рушницю, що ніколи не зрадить товаришів, хоч би мучили, четвертували... Коли зламав опришківську присягу, то не мине тебе кара ні на землі, ні під землею».

«Довбуш помер. Мертвого возили на пострах по селах. Сам гетьман Потоцький у коломийській ратуші по смертно судив Довбуша й

керував знущанням над його тілом.

На дванадцятьох палях по містах і селах висіло воно.

Не застрахали...

Там, де ламається скеля, утворюється нове джерело».

«Геросні народ приписує весь свій розум, кмітливість, мудрість, відвагу, відчайдушність, мужність, доброту — все добре, чим народ багатий. Смерть героя стає трагедією багатьох, розгубленим, та не розчаруванням».

НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ УВАЖ

Нью Йорк. — Комісія УВ-АН для вивчення історії української імміграції в США та Українське Історичне Товариство влаштовують тут в неділю, 7-го листопада, ц. р. о год 2:30 по полудні в Будинку Академії при 206 Вест 100 вулиці — Наукову Конференцію. Проф. В. Омеленко — відкрив конференцію, а доповіді виступають: проф. Любомир Виняр — «До проблеми історії Української імміграції в Америці», о. д-р Мелетій Войнар — «Основи Української Католицької Церкви в Америці», о. д-р Юрій Шумовський — «З історії Української Православної Церкви в Америці», ред. Іван Світ — «Алєксійські легенди про українських запорожців».

ВІДИЙШИ ВІД НАС

Д-р МИХАЙЛО ФУСНИК, член УНС Відд. ч. 439 Т-ва С. Коновальця, в Софії, Онт. Канада, помер 13 вересня 1976 р. на 58-му році життя. Похований у місті Львові, Україна. Став членом УНС-Союзу в 1962 році. Похоронив в смутку дружину Анастасію в Канаді, брата і дві сестри в Америці та близьку і дальшу родину в Україні. Похорон відбувся на катлицькому цвинтарі в Софії, Онт. Канада.

Вічна Йому Пам'ять! В. Зацерковний, Секр. Відд.

ТЕТЯНА ФУСНИК, членка УНС-Союзу Відд. ч. 14 Т-ва «Чономорська Січ» в Нью-Йорку, Н. Дж., померла 26 вересня 1976 р. на 63-му році життя. Похорон відбувся в Україні. Став членкою УНС-Союзу в 1949 році. Похоронив в смутку Володимира, Николая і Степана Фусників. Похорон відбувся 30 вересня на цвинтарі св. Андрія в Вавилі Брук, Н. Дж.

Вічна ТИ Пам'ять! М. П. Отрок, Секр. Відд.

АННА БЕРНАЦЬКА, членка УНС Відд. ч. 367 Т-ва Запорожська Січ в Рочестері Н. Дж., померла 1-го жовтня 1976 р. на 78-му році життя. Похорон відбувся в Серині Доліні, Зах. Україна. Став членкою УНС-Союзу в 1918 році. Похоронив в смутку дочку Марію і Олену, сина Михайла, 6 внучок, 13 правнучок і 1 пра-правнучку та скільки племінників і племінниць. Похорон відбувся 4-го жовтня на цвинтарі Голі Селфре в Рочестері Н. Дж.

Вічна ТИ Пам'ять! Василь Попович, Секр. Відд.

Увага! Вже появилася друком книжка

ІВАНА КЕДРИНА

Життя — Події — Люди

СПОМИНИ та КОМЕНТАРИ

LIFE — EVENTS — PEOPLE

MEMOIRS and COMMENTARY

Книжка у твердій темно-блакитній полотноній обгорці, із золотими літерами, роботи мистця

БОГДАНА ВОЖЕМСЬКОГО.

724 сторінок. Ціна 20.00 дол.

Замовляти можна в книгарському відділі при «Свободі», пересилаючи чек або поштовий переказ, долучаючи одного долара на кошти пересилки.

SVOBODA, 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07307

Тел.: (201) 246-0549 (Office & residence)
або (201) 469-6288

SOUTH BOUND BROOK Власник Ю. Безсоніа MONUMENT CO.

- Авторизовані репрезентанти, виконавці гранітних робіт пам'ятника Тарасові Шевченку у Вашингтоні.
- Приймаємо замовлення й ставимо гранітні й мармурові пам'ятники, мавзолеї, статуї, різьбоні у бронзі, оґорожі й лави на всіх цвинтарях.

Office and Residence:

Box 445 A, Cedar Grove Rd., Somerset, N.J. 08873 (напроти «Українського Села», у віддалі 3-ох хвилин від Церкви-Пам'ятника).

Mailing Address:

127 Main Street, So. Bound Brook, N.J. 08880

P.O. Box 316, So. Bound Brook, N.J. 08880

ТАРЗАН, Ч. 7647. Злочинці заарештували Тарзана

Вони продовжують свою подорож в зрадливому пустині... Ми теж не можемо повертати назад!

Поволі, Омтаже! Не хочемо, щоб вони заарештували нас!

Абуле! Курава вказує, що це наші хтось слідкує! Ха! ха; Правдоподібно —

це якийсь примхливий молодий вояк із села Баку, який старався бути героєм!